

Lettre de Rosemberg (Jean) écrite de Augsburg à l'attention de Nostradamus (Michel de Nostredame, dit) à Salon-de-Provence, le 15 décembre 1561.

JOANNIS ROSEMBERGERI.

AD MICHAELM NOSTRADAMVM Medicinae
Doctorem de Salon de Craux in Provincia.

Eximio ac Maxime Astrologiae perito, M. Micha-
=eli Nostradamo, medicinae Doctori, Domino =
et amico meo omnibus modis venerando.

Joanne Rosembergi S. P. D.

Clarissime ac omnium exudissime D. Nostradame, Binac
sur les personnes superiores diebus ab Excelletissima sua accepi litteras, quascumq[ue]r,
erly evenement s. die Septembri, postmodis 15. Octobris exstantibus, ex quibus non
solum se sanum atque in column esse, summa cum laetitia intelli;
sed etiam non minori gaudio percipi; omnes meas litteras, quas ad te dedi,
una cum poculo argenteo deaurato, quo magnopere delectari, effigie que
mea in forma nummularia argentei expressa, redditae esse, quanquam
poculum non sit adeo præciosum, tamen propter insolentiam et exortationem
tibi my: similiter et effigiem meam, quam qui vident, aiunt proximam meam
formam representare, hac de causa my: ut cum hilari et inter amicos
tuos esse, meis tanquam ignoti, et huius qui omnes Astrologiae peritos amat
memores esse, hanc enim autem ab inaunte mea state in hunc usque
diem dilexi, et magni eam ex experientia feci.

Priusquam mihi Binac tua presbrei epistola exstante reddita, quinque
meas revolutiones anni 1561. 1562. 1563. 1564. 1565. una cum litteris Laurentii
Pomerani nostri familiarissimi accepi, quas ego, quanquam non aperte factus
ad gallicas litteras legendas sim, tamen crebro legendis, magno labore et
diligentia eas perlegi, et litteras intericas cognoscere vidi. Inueni autem
quodam in Naturitate et Revolutionibus meo obseruantibus, quas non satis
intelligo, nec quae tua sit opinio scribi; quare jam dudum Laurentius Pomeranus
quo familiarissime utor, de his locis obseruatis scripsi, eumque rogavi ut sua
Excellentia scriberet, et rogaret, ut illa obserua localitas explicaretur, et

128

planiora redderes, itaque mihi rescripsit, te eum cæstorem fecisse, te int
paucos dies Bihucias transiit, eumque inquisivis, se hinc agnus te
de omnibus locis obcuris per totum tractatam percontaherum, ad
hac hactenus resonum expectavi. Ita autem longo tempore
intervallo, nullas a Laurentio Pomerano accepimus litteras, tamen intel
lexi eum Bihuciam dicitur esse, et cum patruelibus meis quorum
præceptor est, Anthropoliam hæc fecisse, quæcumq; adueniens Augustus
quod die expectatur, qui si eo venerit, statim ad me sine villa mora reu
tatio, eumque quomodo hæc loca obcuria intelligenda sint interrogab; qui
si mihi salutis explicare posset, illud omni in tuam Excellentiam non con
sin minus, quo perfectius intellectum seruum habeam in his omnib; his rescri
bis.

Genitrixam filii mei Casoli nondum accepi, spero tamen familiarem
notrum Laurentium Pomeranum à te accepte, eamque secum habere, et
mihi quod Deus facit ut brevi fiat, si ad me venerit, hæc dñe. Magn
isiter gaudijs laetitiae affectus sum, nec dubito quem omnia diligenter time,
simpli modo, Indico uidelicet, Babylonicis, et his solito vobis, more
calculans, quæcumq; magnopere huius genitrixæ desiderab; fereor, ut eius
bonam et aduersam fortunam in ea inquiram, Deus Opt. Max. fini cuius
potestate et gubernatione coelum et terram conservat velit in fortunam
eius per suam misericordiam auxilere, et felicem fortunam ad suis
nomini gloriari praestare.

Genitrixam filii mei Joannym accepi, et inueniens te multis laboribus
aut diligentia in ea perficienda reperire, eamq; tam miro artificis con
fecdam esse, ut similem nuncquam videam; et reperiis Astrea filii meo
copiam fortunam, proferim autem in reb. Metallicis promittere, ma
nusq; favorem et gratiam cum Principibus et Regibus spondere, hoc vel
Deus Opt. Max. ad suis nominis gloriam, et filiorum meorum salutem
praestare. Quoniam ad morbos eius affinet, de quib; in sua Naturitate
mentibus facili, scias eum anno 7. et 14. suæ aetatis duobus gravibus
morbus extra paternam laborasse: Deus omnipotens velit et reliquias suis
morbos qui anno 21. et 31. ei instant, benigniter auertere. Hæc ideo hoc
scripsi, ut de eius Naturitate eo certior essem.

Quod meam genitrixam exaching quam prius fecerat, more Indico exach^timo denuo calculare coepit, et mihi eam una cum Resolutione anni 1662. my ~~lxxvij~~ mandati, propterea libi gratias immortales ago, eamque una cum Resolutione anni 1662. et aliis Resolutib^s brevi expecto, daboque operam, ut libi aliquo munere pro his laboribus, diligentia et affiditate, salutem. Etsi autem minor, me a te adest amari, tamen aliter mihi persuadere non possum, nisi quenadmodum Dei Propheta populo Israelitico in captivitate Babylonica misericordet, ut ei redemptorem eorum prediceret, et eos consolaretur, Nam etiam peculiaxi fato et ordinatore divina plexi, me atque in hys meis variis et magnis calamitatibus, quib^s. his temporib^s. obvius fui, per liberas consolari: quare libi gratias immortales ago, Deumq. nro nomine orabo, ut libi et hys aliis mysteriis caneat. Hoc 1660. et 1661. anno salutis multo myriarum et calamitatum occupatus fui, et prosperitas nostra seruum aliquem, qui mihi aliquot miliis auro aureorum damnum intulit, et quasi puto absit, cui nunc litem interdi, qui si ex carcere liberaretur, multo magis mihi faceret negotium, maiusque damnum, externalaque fama mea inde orietur; tamen omne meum in fortunum, leviorum: malum Deo commendo, et in id omnem meam fiduciam ponio, Deum tamen suos quos amat calamitatis iniuste, eoque non velint confundere in vera pise, spe et fiducia perseverare, tanquam aurum per ignem probare: quare pro his omnibus, et etiam quod hactenus me et meos, ne iniurias nos res secundum eorum intentiorem nobis possent nocere, benigniter cuspodiunt, maximas et immortales gratias Deo opt.

Max. ago.

Magno desiderio feneror Resolutib^s anni 1662. quam denuo confecti: inuenimus enim in illis Resolutib^s. myriarum, mihi futuro anno adhuc maxima pericula et vita et corporis esse subeunda.

Habebit etiam in Resolutib^s. meis ades et adspicio combusura, hoc velut Deus omnipotens benigniter auferere, et nobis suam gratiam praeservare ne sit: tamen caelare te non possum, Excellenterime Domine Nostredame, circiter mersem ignem quid meam podium argenteam exorbum, omnisque adspicere ibi combusta esse, Deus velut ut hoc incendio finem faciat, ne aliud maius inde sequatur.

Terrorem mihi iniicit hoc cogit in quodlibet meæ genitrixæ de Sbm:
 = p[ro]ficiensibus Galwanis in septima quod denotat mihi ab anno 1561. in principio
 Luli' usque ad annum 1563. eisdem mensis, multa damnata esse ferenda,
 incomoda, bonorum diminutiones, perplexus et aduersas calamitates, —
 factiones, accusaciones, contemptus meorum honorum, et dignitatum: sed
 a contra rursum me consolatur quod certo scio Deum omnipotentem geri-
 humano hoc solatum dedit quod describitur in Evangelista Matheo: —
Venite ad me omnes qui laboratis et onerati estis, et ego reficiam vos.

Similiter etiam proximitate mihi hoc fatus 1562. anno et sequentib;
 felicissimam fortunam in rebus Metallicis, et ait hoc fatus anno cum Cancer
 erit in ascendentib; quod fortasse circiter 12. diem junii fieri, omnia optime
 fatus, nam adeo candidissimos splendissimosque dies, quare me septimum
 monet, ne ab incep[er]t distractam, et naturaliter veritatemque de rebus scribi,
 praeceps de vena qua in principio erat exigua, sed si diligenter et
 indefatigato labore perquiratur, inde perpetiam et indigenanter scatu-
 rezinem ostendam, et loco festinorii adiutori in perquirenda ea apparetum
 aliquid in greibus quod fortasse perferre faciet, sed iterum evanescet.
 Scias igitur me adhuc primiceri in elaborandis meis fodinis perstitere,
 nec unquam mihi in meritem ventice eas desperandi, neque semper
 sperasse Deum mihi suam gratiam conceperum, ut etiam magnos mes-
 sumphus quoq[ue] in rebus Metallicis qui sunt ultra 120000. pecuniorum
 expendi rursum ex eisdem recipere, nam ab invento mea estate
 semper maxime feci et amore prosecutus sum reg Metallicis, ut cum
 mihi est omnium rerum quibus magnæ diuina bona et honesta ratione
 acquiruntur, nihil esse arte Metallica utilius, neque magis prius
 hominibus a Diu immortalibus datum, qua bona tot in illis hominibus
 pauperiorum nesciuntur; et si ex agri bene cultijs (ut alijs reg
 omittam) fructus capimus uberrimis, famen uberrimus ex fodinis,
 et sapientia fodina triplo magis utilius fructus nobis probet
 quam agri quam pluviosi; quo circa ex omnium fere sociorum

memoria cognoscimus, complexus ex Metallis Divitiae factus esse, et eadem multorum Regum fortunae amplificasse. Magno igitur gaudib[us] repletus fui cum in his Revolutionibus innervissim astra mihi etiam copiam maximamque fortunam in Metallis promittere, quibus mihi animum infecisti, ut eo confidere in perquirendis veris sim. Scias igitur, Excellensissime Domine Nostrada me, me in meso fodinu[m] ab eo tempore quo mea proxima littera tibi scripsi, venam argenteam cupro mixtam innervisse quae adhuc medib[us] scriber se offendit, et spero hanc venam diuturnam habere. In eodem monte in quo mihi mea adficta combusta sunt, in alia fodina etiam venam argenteam innervis, quae quanquam extqua sit, tamen magna spes est, ac diligentissime indefatigabique labore persequitur, quemadmodum et tu mihi suades.

In aliis monte aliam etiam habeo fodinam in qua spissitas ferrugines apparet et fossoribus octo integri diebus, singulis noctibus quando possesse ex fodinu[m] venerunt, sicut non quo uniuersitate loco candelacionum muro ex lapillis confecto septi, et magnum streptum in fodina excitauit, haec et similia fossores magni faciunt, sperantq[ue] se optimas venas ibi reperire, et sine dubio in eo impletus ha[bit]a predicibus quod ars, approximatum absunt in specibus quod fossores perficere faciat, sed iterum evanescit. In terita fodina aliam venam repesi quae prorsus nullius generis est, speramus tamen brevi argento et cupro divitiam fore. Inuenta plumbi vena adhuc optima est, et Deo volente, indies magis magisque crebet.

Tibi etiam significare necesse est, quemadmodum in iudicis meo Nabistahy posui, quod ab Ecclesiasticis interfabor, et me odio prosequentur, hoc mihi praeterita estate cum est contigit, me enim propter Religionem coram Senatorum Oenipontano false accusavimus, sed cum me excusatam et crimen purgasssem, ruxus dimissus fui.

Inuenis in mea Nabistahy et Revolutionibus meis, me fore in magna gratia et auctoritate apud Casarem, Reges et alios magnos Dominos, hoc verissimum est, valde enim me Casarea Majestas,

132

Maximiliani Rex Bohemus, Rex Polonus, eorum Consiliarii, et alii —

118

Magnifici Domini amant, et credere mihi, tuum iudicium hac in re verissimum est.

Obiter te scire volui me nullam sororem, et tantum unum fratrem adhuc habere qui 16. anni junior est me, nec ullam filias habet, duos tamen adhuc nepotes qui fratres mei anno 47. defuncti filii sunt habentes, quorum dochy et excellens vir meus pariter et huius familiastimus — Laurentius Pomexanus preceptor est, apud quem etiam filius meus — Joannes fuit; hunc mea uxor carissima etiam adhuc vivit, Deus opt.

Max. velit eam diu superbitem conservare.

Celare te non possum, exaudi uoce Domine Nostradame, me pedagri calida sanguis laborasse, incredibilisque dolores perpeccum esse, sed postquam concilio Medicorum Carcaperilla radice, quae ex India in Hispaniam affectu, usque eadem, et de ea bibitem, dolores pedagri me reliquerunt, et colericis humiditatibus in flegmaticis se conuerterunt, meaq. natura propter mutatae; de hoc morbo sah multa in genitura mea procedit.

Quod Ephemeridem anni 1562. in qua multa prodigia, multo calamitatis, quae Europa nostra miserissime imminent, Latinus explicatus, Gallice more suo confecisti, Ronsighi Maximo dedicasti. Horum cuperemus vel te exemplaria quam primum a te habere, puto enim impregnare esse, deinde quantum pro illis debuero, tibi soluam. Scripsissem Lugdunum ut ibi emerentur, sed cum sciara filii plurimos inferos esse, qui hanc Ephemerides quae tamen ex diuinaria experientia verissimae sunt, consumunt et aliis sub suo nomine imprimi curant, ut vix verum exemplar inveniatur, inferni.

Sed mirabiliter sum hanc Ephemerides sine Calendario, cum videlicet te quid uno quoque die futurum esset praedixisse, et ita evenisse. Quare credere mihi his similes non esse in toto Europa, Deus opt.

Max. velit te in diuinaria sanitate ad suum nominis gloriam conservare.

Quod Caroli IX. Regis Gallorum genitrixam confecisti, cuperem aliiquid de eius secunda et aduersa fortuna, quoniam penitus commissere

133 119

licet, scire multos, variae et periculosa reg Regibus, bry campa in Gallia
contingunt, quas tu omnes praedicasti; nec abs re est, magnam hoc se-
quenti anno sanguinum effusione in Gallia fuisse, quemadmodum
et in Germania precedentib. anni factum est; sed nunc pacifice in
Germania insipue, Deus vult nos hoc in statu diu conservare.

Si quid interim infelicitas mea vel alibi noui acciderit, certissimum
te faciam, nec quidquam se celabo; video enim me a te valde amari,
teque mihi in omnibus promissum esse, quaece libi, ut merito, hunc
labor et diligentia abunde salutis recompensetur.

Tout cela peut
se renouveler.

Posthac Prostotib Typographo mihi amplius litterarum, sed
tamen Christophoro Graffib mercatori Lougounensi mittam, si curabis,
ut quam fidelissime ad te perferarum, similiter poterit et te huc littera
ei committere, sed prius litteras huc quas ad me datus compingo in
unum fasciculum, et mihi inscribe, quod si hoc fecisti invenire adhuc in
aliam chartam, et inscribe joanni Langnauero, deinde mitas Graffib,
et roga ut illud fasciculum litterarum joanni Langnauero mittat, id
dabit operam ut mihi reddantur. Langnauero poterit sic inscribere:
Vitule et prudentia ornatissimo viro, dno joanni Langnauero ciui
Augustano et domino suo venerando. Graffib qui innotescit amborum
tabellariorum penitatis quod debetur salutis faciam. Genitrix joannii filii
mei elegansissima fuit littera descripta, itaq. rogo si quid posthac vel
litterarum vel resolutiorum ad membris ut huc deponendas, deo,
ego liberter ei ea de re salutis faciam.

Has cum obsequijs velle accepi a Laurentio Pomerano
litteras ex Antwerpia, is 3. die Septembris Bihuenibus dicens, et
scriptis se genitrixam filii mei Caroli non accepte, quaece te etiam
alq. etiam ruge, ut apud eorum quis. mifisti de ea inquireas, et cures ut
quamcunque ad me te perferarum. Vale mi Domine Nostradame
exaudi et me, huius. persuade tuam Excellentiam a me mirabiliter
amari. Datae ad Pontem febrius prope mea magalia 15. Decemb.
die Decemb. Anno 1561.

T. E

Addicissimus
joannes Rosenbergius.

